

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไயพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๓

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๑๙/๒๕๖๓

วันที่ ๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๖๓

ระหว่าง	นายเจนกพ โสมasa	ผู้ร้อง
	นายอนวัฒน์ ทศศร ที่ ๑	ผู้ถูกร้อง
	นางทองสุน สายยิ้ม ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายเจนกพ โสมasa (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายเจนกพ โสมasa (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่านายอนวัฒน์ ทศศร หัวหน้าหมวดทางหลวงในนั้น แขวงทางหลวงของแก่นที่ ๒ (ชุมแพ) จังหวัดขอนแก่น (ผู้ถูกร้องที่ ๑) ได้ปล่อยคละละเลยให้นางทองสุน สายยิ้ม (ผู้ถูกร้องที่ ๒) บุกรุกเข้าไป ปลูกสร้างที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ทางหลวงแผ่นดินในความรับผิดชอบของผู้ถูกร้องที่ ๑ ซึ่งได้ทำ ความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ร้องในการดำเนินชีวิตประจำวัน อันเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้อง การกระทำการของผู้ถูกร้องที่ ๑ ดังกล่าว จึงเป็นการกระทำการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติตนโดยมิชอบ ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ เป็นเหตุให้ ผู้ถูกร้องที่ ๒ กระทำการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ร้องทำให้ผู้ร้องได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้ยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย
แต่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในกำหนดวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้อง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวันที่ ๑๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๓ ดังนี้

๑. การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๑ ที่ปล่อยประณีตให้มีการบุกรุกเข้าไปปลูกสร้างที่พักอาศัย
ในเขตพื้นที่ทางหลวงแผ่นดิน เป็นการกระทำฐานเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐประพฤติตามโดยมิชอบ ละเว้น
การปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ เป็นเหตุให้ผู้ร้อง
ถูกกลั่นเมดสิทธิ์และเสรีภาพได้รับความเดือดร้อนเสียหายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

๒. การกระทำของผู้ถูกร้องที่ ๒ ที่บุกรุกเข้าไปปลูกสร้างที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ทางหลวง
แผ่นดินและทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้ร้อง เป็นการละเมิดสิทธิ์และเสรีภาพของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ และให้ผู้ถูกร้องที่ ๒ รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างและปรับพื้นที่ให้คืนสู่สภาพเดิม

๓. ให้ผู้ถูกร้องทั้งสองร่วมกันชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ร้องเป็นเงินจำนวน ๖๐,๐๐๐ บาท

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกลั่นเมดสิทธิ์หรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ^๑
คุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ^๒
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา
ของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ^๓ พ.ศ.
๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกลั่นเมดสิทธิ์หรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับ^๔
ความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกกลั่นเมด
สิทธิ์หรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้อง^๕
ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ^๖ หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง” วรรคสาม
บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการพิจารณา^๗ ศาลมจะมีรับ

คำร้องดังกล่าวໄວ້ພິຈານາກີໄດ້ ແລະ ຄໍາສາລເහັນວ່າເປັນກຣນີຕ້ອງໜ້າມຕາມມາຕຣາ ۴۷ ໃຫ້ສາລສັ່ງໄມ່ຮັບ
ຄໍາຮ້ອງໄວ້ພິຈານາ” ແລະ ມາຕຣາ ۴۸ ບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່ວ່າ “ການໃຊ້ສີທີ່ຍືນຄໍາຮ້ອງຕາມມາຕຣາ ۴۹ ຕ້ອງເປັນກຣະທໍາ
ທີ່ເປັນກຣະເມີດສີທີ່ຂອງເສີ່ງພາວັນເກີດຈາກກຣະທໍາຂອງໜ່ວຍງານຂອງຮັກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັກ ອີ່ວ່າ
ໜ່ວຍງານ ຜຶ່ງໃຊ້ອຳນາຈຮັກ ແລະ ຕ້ອງມີໃໝ່ເປັນກຣນີຢ່າງໜຶ່ງຍ່າງໄດ້ ດັ່ງຕ່ອໄປນີ້ ... (ຕ) ກົງໝາຍບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່
ວິທີການໄວ້ເປັນກຣະເພາະ ແລະ ຍັງມີໄດ້ດໍາເນີນກຣນີຕາມຂັ້ນຕອນຫຼືວິທີການນັ້ນຄຽບຄ້ວນ ...”

ພິຈານາແລ້ວເຫັນວ່າ ຂ້ອເທົ່າຈີງຕາມຄໍາຮ້ອງແລະ ເກສາຮປະກອບຄໍາຮ້ອງເປັນກຣນີທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂອ້າໃຫ້
ສາລຮັກຮຽມນູ່ພິຈານາວິນິຈ້າຍວ່າກຣະທໍາຂອງຜູ້ກ່ຽວກັບທີ່ ۱ ທີ່ປ່ລ່ອຍປະລະເລຍໃໝ່ກຣຸກເຂົາໄປ
ປຸລຸກສ້າງທີ່ພັກອາສ້າຍໃນເຂົ້າພື້ນທີ່ທາງໜ່ວຍແຜ່ນດິນ ເປັນກຣະທໍາສູານເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັກປະພຸດຕິຕນ
ໂດຍມີຂອບ ລະເວັນກຣປົງບັດທີ່ ອັນເປັນຄວາມພິດຕາມປະມາລກູ້ໝາຍອາຍາ ມາຕຣາ ۱۴۷ ເປັນເຫດໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງ
ມີຄູກລະເມີດສີທີ່ແລະ ເສີ່ງພາພໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນເສີ່ງຫາຍຕາມຮັກຮຽມນູ່ພູ່ ມາຕຣາ ۲۱۳
ແລະ ໄທ້ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງມີຄູກລະເມີດສີທີ່ແລະ ເສີ່ງພາພໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນເສີ່ງຫາຍຕາມຮັກຮຽມນູ່ພູ່
ມາຕຣາ ۲۱۳ ນັ້ນ ຕ້ອງເປັນໄປຕາມຫລັກເກມ໌ ວິທີການ ແລະ ເຈື່ອນໄຂທີ່ບໍ່ຢູ່ໃນພະຮາຊບໍ່ຢູ່ໃນພະຮາຊບໍ່ຢູ່ໃນພະຮາຊບໍ່ຢູ່
ຮັກຮຽມນູ່ພູ່ວ່າດ້ວຍວິທີພິຈານາຂອງສາລຮັກຮຽມນູ່ພູ່ ພ.ສ. ۲۱۵ ມາຕຣາ ۴۹ ແລະ ມາຕຣາ ۴۷ ແມ່ຜູ້ຮ້ອງ
ຈະໄດ້ຢືນຄໍາຮ້ອງຕ່ອງຜູ້ຮ້ອງກຣະທໍາແຜ່ນດິນແລະ ພັນກຳນົດເວລາທີ່ຜູ້ຮ້ອງກຣະທໍາແຜ່ນດິນໄມ່ຢືນຄໍາຮ້ອງຕ່ອງສາລຮັກຮຽມນູ່ພູ່
ທໍາໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງມີສີທີ່ຢືນຄໍາຮ້ອງໂດຍຕຽບຕ່ອງສາລຮັກຮຽມນູ່ພູ່ໄດ້ກີ່ຕາມ ແຕ່ຂ້ອເທົ່າຈີງຕາມຄໍາຮ້ອງເປັນກຣະລ່າວ້າງວ່າ
ກຣະທໍາຂອງຜູ້ກ່ຽວກັບທີ່ ۱ ດັ່ງກ່າວເປັນກຣະທໍາອັນເປັນຄວາມພິດສູານເປັນເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັກປະພຸດຕິຕນ
ໂດຍມີຂອບ ລະເວັນກຣປົງບັດທີ່ ແລະ ໄທ້ໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງມີຄູກລະເມີດສີທີ່ ຖະນາຍືນກຣນີທີ່ກົງໝາຍບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່
ຕາມກຣະບວນກາຮູ້ຕີຮຽມໃນທາງອາຍາ ທາງແພັງ ອີ່ວ່າງປົກຄອງ ຈຶ່ງເປັນກຣນີທີ່ກົງໝາຍບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່
ແລະ ວິທີການໄວ້ເປັນກຣະເພາະ ແລະ ຜູ້ຮ້ອງຍັງມີໄດ້ດໍາເນີນກຣນີຕາມຂັ້ນຕອນຫຼືວິທີການນັ້ນຄຽບຄ້ວນ
ຕາມພະຮາຊບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່ ສິ່ງມາຕຣາ ۴۹ ວິທີການ ບໍ່ຢູ່ໃຫ້ສາລຮັກຮຽມນູ່ພູ່ສົ່ງໄມ່ຮັບຄໍາຮ້ອງໄວ້ພິຈານາ ດັ່ງນັ້ນ
ຜູ້ຮ້ອງຈຶ່ງໄມ່ອາຈາຍຢືນຄໍາຮ້ອງດັ່ງກ່າວຕາມຮັກຮຽມນູ່ພູ່ ມາຕຣາ ۲۱۳ ໄດ້

ສ່ວນກຣນີທີ່ຜູ້ຮ້ອງຂອ້າໃຫ້ສາລຮັກຮຽມນູ່ພິຈານາວິນິຈ້າຍວ່າກຣະທໍາຂອງຜູ້ກ່ຽວກັບທີ່ ۲
ທີ່ບຸກຮຸກເຂົາໄປປຸລຸກສ້າງທີ່ພັກອາສ້າຍໃນເຂົ້າພື້ນທີ່ທາງໜ່ວຍແຜ່ນດິນແລະ ທໍາຄວາມເດືອດຮ້ອນຮ້າຍແກ່ຜູ້ຮ້ອງ
ເປັນກຣະເມີດສີທີ່ແລະ ເສີ່ງພາພຂອງຜູ້ຮ້ອງຕາມຮັກຮຽມນູ່ພູ່ ມາຕຣາ ۲۱۳ ນັ້ນ ເມື່ອກຣະເມີດດັ່ງກ່າວ
ມີໃໝ່ກຣະທໍາຂອງໜ່ວຍງານຂອງຮັກ ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງຮັກ ອີ່ວ່າໜ່ວຍງານ ຜຶ່ງໃຊ້ອຳນາຈຮັກຕາມພະຮາຊບໍ່ຢູ່

- ๔ -

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ ผู้ร้องจึงไม่อาจ
ยื่นคำร้องตังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย และเมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้อง
ไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๒๕/๒๕๖๓)

(นายจรุณี แก้วดีธนากรกุล)

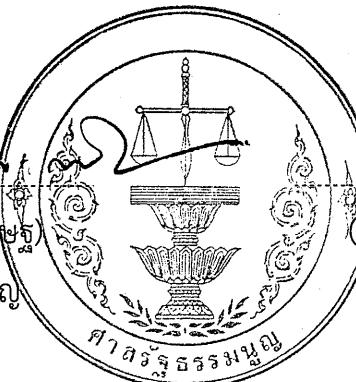
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัช ฉลวย)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนະกานินช์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนคินทร์ เมฆไตรรัตน์)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กลับบุปผา)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ